

NIE
BIES
KA

G O D Z I N A

J U L I A N I E D Z I E J K O

W A R S Z A W A 2 0 1 7

fundacja
duży
format

Redakcja serii:	Rafał T. Czachorowski
Redakcja:	Jarosław Jabrzemski
Projekt okładki:	Daria K. Kompf
Korekta:	Aleksandra Kotowska
© Copyright by	Julia Niedziejko
© Copyright by	Fundacja Duży Format

Wydawca:	Fundacja Duży Format
	skr. poczt. nr 47
	U.P. Warszawa 148
	03-295 Warszawa
	www.fundacjadf.pl
	www.poecipolscy.pl
	biuro@fundacjadf.pl
	tel. 22-127 59 45
	ISBN 978-83-64530-59-3
	Warszawa 2017

Książka jest nagrodą główną w 5. Ogólnopolskim Konkursie na Tomik Wierszy „Duży Format”, kategoria „debiut” 2017

Jury w składzie:
Rafał T. Czachorowski, Magdalena Koperska, Leszek Szaruga (przewodniczący).

kokon

kiedy się urodziłam w kuchni zwiędły chryzantemy.
zająłam ich miejsce na parapecie (miałam wyrosnąć
na pożegnalną wiązaną dla kogoś z moich krewnych)
sprawa uległa przedawnieniu zanim na dobre
zakorzeniłam się w rodzinie

miałam dużo czasu na wybranie sobie odpowiedniego
imienia (poród trwał parę lat) wahałam się pomiędzy
Widmem a *Powietrzem*. okazało się jednak że muszę
wybrać coś bardziej tradycyjnego bo narodziłam się
cielesna i śmiertelna.

położna mówiła że do ostatniej chwili nie było pewne
czy poród rzeczywiście się odbędzie – podobno nie
miałam osobowości dziecka (nie pamiętam czy to
prawda byłam bardzo zasnana i powolna) czasami

żartuję że spóźnię się na swój własny pochówek więc
na wszelki wypadek ubieram stonowane kolory
(nie powinno się żartować ze śmierci na pogrzebach)
dzieci nie pasują do chryzantem pachną niepoważnie

nikt tutaj nie wie skąd pochodzę. większość pamiątek
przepadła w podróży do miejsca w którym jestem. przez
długi czas płynęłam pod prąd (lepiej niż w proch obrócić się
w łuski). sąsiadka naciska żebym wyrzała przez okno *bo będą
maszerowali*. wolę tego nie robić przez nieprane od lat firanki
i domyślać się czy barwy wojenne są moje czy jej a może
zupełnie cudze. widziałam już ruiny miasta, mieszkają tam koty
które nie wierzą by kiedykolwiek żyli jacyś ludzie w mundurach.
podobno

świt to czas duchów.

ćma

nie jem ryb odkąd zaczęłam pływać
w jeziorze tak jak ty przestałaś gonić
światliki kiedy zaczęłaś spać bez światła

chodziłaś na palcach wokół lampki nocnej
(przysięgałaś że śpisz i nic nie pamiętasz)
szeptałaś w *niebie są wszystkie zwierzęta*

mówili że sparzysz się od bliskiego światła
a ty zrobiłaś wszystko na przekór. przestałaś
myśleć i nauczyłaś się chwiać równo z trawą

Spis wierszy

kokon	5
nikt tutaj nie wie [...]	6
ćma	7
codzienne czekam [...]	8
ciało i papier	9
piszę na kolanie [...]	10
płetwy i skrzydła	11
na spokojnej tafli rzeki [...]	12
nowy wiek.	13
zaciskają zęby na udach [...]	14
noc	15
o tej godzinie już nic poza ulicami [...]	16
<i>Girl afraid</i>	17
unosisz palec do chmur [...]	18
niebieska godzina	19
w tym mieście latarnie znają [...]	20
jeśli możesz, idź dzisiaj ze mną	21
przyjadę do ciebie tramwajem [...]	22
licz do dziesięciu, powoli.	23
na dobranoc przycisnęłam [...]	24
zjedz kurz	25
mam marne wyobrażenie o przyszłości [...]	26
ciężka noc a dzwony biją	27
wydaje się że asfalt wreszcie topnieje [...]	28
masz ostre zęby	29
znamy się z kilku słów [...]	30
konwale, sukienka w paski, kompot	31
należało wcześniej przyjść na Király utca [...]	32
nic obiecanego	33
przypominam sobie wszystkie pociągi [...]	34
gruszki w popiele	35
co chwilę gorszy zasięg [...]	36

